

Joaquim Gomis. Foneria Gimeno

10 de maig de 2016 – 18 de setembre de 2016

Nota de premsa

La Fundació Joan Miró presenta la mostra fotogràfica *Joaquim Gomis. Foneria Gimeno*, una mirada molt particular sobre l'evolució de l'escultura catalana dels primers quaranta anys del segle XX.

La selecció inclou onze imatges que documenten la visita de Joan Miró i Joaquim Gomis, amic de l'artista i fotògraf amateur, a la Foneria Gimeno als anys quaranta, en plena postguerra.

***Joaquim Gomis. Foneria Gimeno* es pot veure a l'espai de fotografia del vestíbul de la Fundació Joan Miró fins al 18 de setembre de 2016.**



Joaquim Gomis. Foneria Gimeno © Hereus de Joaquim Gomis. Fundació Joan Miró, Barcelona

Barcelona, 10 de maig de 2016. A mitjan anys quaranta, Miró continua la seva investigació en l'àmbit de l'escultura. En concret, entre 1944 i 1949, l'artista va fer les primeres sèries de bronzes a la Foneria Gimeno.

Joaquim Gomis, amic de Miró i fotògraf amateur, va acompanyar-lo en una de les seves visites a aquest taller, situat en un solar del centre històric de Barcelona, on es treballava a l'aire lliure. Entre el material de rebuig acumulat a la foneria, Gomis va trobar peces al·lusives al culte als líders de la dictadura franquista i restes d'etapes artístiques anteriors a la República. Una espècie d'*assemblage* improvisat, que Gomis va saber retratar amb fina ironia, tal com tocava en aquella època de restriccions de tota mena, segons apunta Martina Millà, responsable de projectes de la Fundació Joan Miró.

La selecció d'imatges, que s'exposa al vestíbul de la Fundació Joan Miró fins al 18 de setembre de 2016, posa en relleu la mirada sensible i aguda de Gomis, capaç de construir tota una al·legoria sobre l'evolució de l'escultura catalana de les primeres quatre dècades del segle XX a partir de les peces oblidades als racons més insospitats de la foneria: el *Picasso* modernista de Pau Gargallo en contrast amb la solidesa d'un bust commemoratiu; peces d'estil noucentista arxivades en lleixes de difícil accés; pols i teranyines cobrint els rostres dels prohoms oblidats; les matèries primeres d'on tot allò, sense distinció, havia sorgit. I l'abisme que representen els nous plantejaments escultòrics com els de Joan Miró.

Joaquim Gomis i Serdañons (Barcelona, 1902-1991) va ser empresari, fotògraf, promotor artístic i primer president de la Fundació Joan Miró de Barcelona (1972-1975). Durant més de cinc dècades, va desenvolupar una àmplia i rigorosa producció fotogràfica, que va estar vinculada amb els posicionaments artístics més avançats de la seva època. Va ser membre fundador d'ADLAN (Amics de l'Art Nou, 1932-1936) i de Club 49 (1949-1971), dos dels grups més actius en la difusió de l'art d'avantguarda a Catalunya entre 1930 i 1970.

Des de l'any 2012, la Fundació Joan Miró programa exposicions de fotografia al seu vestíbul. A partir de l'acord amb els hereus de Joaquim Gomis i la Generalitat, la Fundació s'encarrega de gestionar l'arxiu Gomis, a més de difondre'n el fons i de potenciar l'estudi de la seva obra. Amb aquesta voluntat s'hi exposa temporalment l'obra de Gomis, alternant-la amb mostres fotogràfiques d'altres creadors.

Més informació i imatges a: www.fmirobcn.org/premsa i <http://bit.ly/1SibuaS>

Prensa Fundació Joan Miró

Elena Febrero | Amanda Bassa
press@fmirobcn.org
+34 93 443 90 70

